Any 1.er — Granollers, 3 de Desembre de 1916 — N.º 5

RENOVACIÓ

Preus de sotscripció
Un mes, 50 cèns. Número solt, 10 cèns.
Anuncis (Preu per mensualitats)
4.art plana, ptes. 8: 6.è, 4 ptes. : 12.è, 2 pta.
Intercal lats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors No's retornen originals

REDACCIÓ CLAVÉ, 3 — ADMINISTRACIÓ PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedencia

Les nostres utopies

Emprendre's un viatge per regions conegudes o desconegudes, però d'un caràcter i d'unes costums tant diferentes a les nostres, és d'una importancia gran i és prova evident de l'activitat que'ls catalans despleguem pel nostre amor al treball, per l'afany d'enriquir-nos, de progressar, de viure... De viure sobre tot; aquesta és la santa paraula. Perquè'l viure ha arrivat a ésser el problema més espinós, més difícil de resoldre en aquesta nació postrada, poc menys que anorreada, malalta per la pitjor de les malaltíes: l'enervament de la voluntat. Si bé mai serà prou dignament lloada aquesta fortitut moral del caràcter i de l'esperit aventurer dels viatjants catalans, havem de remarcar, com desgracia nostra i dels burgesos catalans que exploten les principals industries, que pateixen d'ésser excessivament exclussivistes, puix en el renyit combat que sostenim aquest gran exèrcit per la vida de Catalunya, ostenten tots els lluitadors la mateixa divisa: «Primer jo, després jo i sempre jo».

Aquest ésser tant individual anorrea tota la col·lectivitat. Així, observem que per aquest sistema d'anar el català sempre sol, si bé pot establir-se i acumular a voltes ràpidament una fortuna i arrivar a la societat comanditaria, si és precís, jamai arriva a la companyía anónima, jamai se val d'aquest poderós instrument de fortuna i de civilització que ha transformat el món modern; el catalá, en fuig, com el gat escaldat de l'aigua tebia Si'l negoci dóna benifets, els vol per a ell i se'ls queda; si dóna pèrdues, per a saldar a expenses dels accionistes.

Per això, havent-hi riqueses immenses en el nostre país per a explotar, sobre tot en mines, moltes d'elles d'utilitat segura, ferrocarrils, trambíes, fàbriques d'electricitat, empreses totes d'èxit, els capitals permaneixen retrets, immobil·litzats per la desconfiança Per això també el major nombre d'aquets grans negocis, organitzats baix la forma de societats anónimes, veiem a Barcelona i arreu de Catalunya, que són explotats pels estrangers. El català, prefereix fer-s'ho tot ell; explotar-ho tot ell, tot sol, muntant amb preferencia industries segures, ja pels aranzels o les diferencies dels canvis. Amb això i la baratura de la mà d'obra perquè sobren braços gracies a l'immigració que llença sobre Catalunya, la miseria negra de les demés regions espanyoles, els resultats de moltes empreses industrials són faves contades; menys quan, com are succeeix ja, perdudes fa temps les colonies i empobrit el mercat interior, per efecte de la miseria de la nació espanyola, les crisis acaben per tenir el caràcter endèmic de l'agotament Catalunya podría salvar-se a si mateixa, fent que aquest eixam de 5,000 i pico de combatents, al viatjar per Espanya, desenrotllessin ses facultats en el comerç exterior, sortint de viatge per tot el món, evitant així la competencia que mata en flor moltes noves industries i que, de prevalèixer l'esperit d'associació que prediquem, aniríem de dret al camí per tots tant proclamat, de conservar amb passió les peculiars condicions de la seva existencia ètnica i mantindríem amb deliri amorós el caràcter i la fesomía que a nostra patria arreu li ha donat la naturalesa i la nostra personalísima historia. Poble que recobra son comerç mundial, se recobra a sí mateix.

Les nostres aspiracions són de conformitat amb una Catalunya moderna, qual règim de vida intensa siga lliure de les ominoses trabes i de l'explotació inícua que patim, per abús de la centralització madrilenya, xorca. exagerada i perversa.

Per un triomf definitiu, nosaltres no creiem ni posarem confiança mai en els homes de la Lliga Regionalista que encare, malgrat el molt temps transcorregut, no han pogut resoldre la forma de govern ni'l sentit progressiu o reaccionari de son programa; fent se ridícola aital organització, en els temps moderns; i s'abstenen de definir per a no dividir-se; més, les exigencies de la realítat s'imposen i, malgrat llur desig de descartar-les, provoquen a cada punt, entre ells, diferencies irreductibles. Tota la nostra fè està en l'instint que revelen les nostres masses populars catalanes. Encare que els senyors regionalistes blasonin d'homes superiors, els que portaràn, en díes no molts llunyans, la verdadera solució al problema plantejat fa anys per Catalunya, seràn els nostres obrers i la nostra massa nacionalista republicana, adictes, en cos i ànima, a les tendencies radicals i progressives, tant ben conformades, unes i altres, amb l'esperit del poble que, com el català, sempre ha marxat a l'avantguarda de la nació. L'Estat espanyol, és com tantes altres coses d'aquesta nació sense cura i hi hà que renegar-ne menys i obrar més, condemnant-lo a una fatal disolució. Per això, la nostra joventut, enemiga dels poders històrics i de les rutines entronitzades, aspira a una solució republicana, que acabi per sempre més amb una monarquía que alenta, com a condició ingènita, l'esperit centralitzador i reaccionari.

Catalunya, avui, lluita més que mai; i encare que les dugues fortes corrents d'opinió avui existents aquí, han acabat quasi de moment amb el caciquisme oficial, els homes de la Lliga, tal volta per contagi amb els polítics madrilenys, aspiren a establir un nou caciquisme disfreçat, en ares del sant amor a Catalunya; i és per això que no'ns fondrem mai, per a emprendre un moviment únic que, ben concertat, hauría pogut ésser eficaç de debó. La part més noble i desinteressada del regionalisme, no representa més que un sentiment imprecís, romàntic i diplomàtic i, pel què respecta a la part del que s'aplica a la política pràctica, posa de relleu una multitut d'informalitats i inconseqüencies, inesplicables en els homes que la segueixen; un remolí d'idees contradictories, quan no un medi desembossat de donar satisfacció a certes ambicions, tant mesquines com insaciables.

I, en tant, l'actual organització de l'Estat, se va sostenint amb tots els séus vicis i abusos, i Catalunya, lluny d'avençar pel camí de la prosperitat i la grandesa, retrocedeix i's va anorreant...

La gran força, per ésser mal aplicada, se resol en pèrdua. La vida material, se fà cada día més precaria; sa vida intel·lectual, decau per moments. Els artistes, fugen; emigren per no poder-hi viure. L'insustancialitat ho invadeix tot. Els cinematògrafs, maten el teatre. Si el poble tingués en compte que la riquesa la va treure principalment del medi social en que viu, dels progressos acumulats per les generacions passades i del concurs de tots als quals explotà tot quant va poder, la tornaría a la societat, en part, no malgastant-la, més sí tornant-li en escoles, hospitals, etc., institucions benefactores.

¡Còm caminaría ràpidament, el nostre poble, vers el progrés en totes ses formes, i còm aquesta altre familia — la familia humana — a la qual tots pertenèixem, ho agraíría; i a la qual hem d'estimar amb tot el cor!

RODAMÓN

RÁPIDA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA... — *Les subsistencies, totes, estàn pels núvols; el pa, la carn, el bacallà. les arengades, en fi, tot el què's fa més indispensable per a viure, s'ha de mirar de lluny pel que no té una butxaca ben fornida... La llum del sol, sembla també que s'encareix, en aquests rúfols dies d'hivern. El fred corgela més i més, tenint com tenen, els pobres, l'estòmec buid i exhaust...*

Mentrestant, els fabricants, potentats, naviers, etc., fent la mitja rialleta, tot prenent la xacolata, un cop hán llegit la nova en la premsa diaria de que als Estats Units els fabricants han acordat apujar els jornals als séus treballadors en un 30 por 100, diuen: «¡¡Infeliços!!»

* * *

Renovació, 3/12/1916, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

A "La Comarca"

Esperavem, ni cal dir-ho, l'invectiva d'aquest periòdic i fins ens sembla estrany que's deixés prendre la devantera per «El Demócràta». Més, senyors, no n'hi hà per tant; sembla talment que amb l'article de nostre col·laborador Samblancat. haevm fet sotraquejar els fonaments de la societat. ¡No n'hi hà per tant! I, per què no diguin, els senyors de «La Comarca», que fem treballar el nostre cervell, que podría semblar contaminat amb la publicació d'aital article, per tota contestació reproduirem varis troços escollits que, com podràn veure'ls nostres llegidors, no tenen desperdici.

Allà va!

Era su padre un señorón... de rara silueta, cuya figura, en paños menores, *provocaría la risa...*

(La Comarca, 8 gener de 1916)

... bailoteó una danza que, panza arriba, *bien pudiera ser...*
Huele a rabia, el tal demócrata, cuando en público se mea...
¡Ya babea, ya babea!
Esto no es ser demócrata.. esto es ser puerco.

(La Comarca : 13 juny de 1914)

Les noietes ¡ai, pobretes! perquè no corrin porten les cametes trabadetes, *en compensació de lo bastant* destrabada que, porten la pitrera...

(La Comarca : 11 juliol de 1914.)

Habló también el señor Gairell, con acentos de embarazada próxima a dar a luz ..
... sendas bufandas, que así podrían llamarse tapabocas como taparrabos...

(La Comarca : 6 febrer de 1915)

Diccionario indispensable.—Azahar. *Flor antiguamente simbólica; hoy día no* simboliza *nada.*

(La Comarca : 11 abril de 1914)

I per fi de festa i per a no allargar massa aquesta contestació, copiarem el següent quadret, que'ls del *K. D. T.* en donarien moltes pessetes:

Arrivi a la pubertat; ma sang, era forta.

. . . . . .

Més, a mon primer bés, al contacte passional de mos llabis prevaricadors, esdevingué sobtadament ferida ma bella amiga; son rostre refusà'l somriure, ses paraules...

. . . . . .

... jo era'l culpable del mal fet, eclipsant a ma estrella, marcint a ma flor i desluint a ma aymia.

(La Comarca, 29 maig de 1915)

Pí i Margall

REMEMBRANÇA

El passat dimecres, día 29 de novembre, se complí'l XV aniversari de la mort d'aquell gran varó, apòstol del federalisme espanyol, l'inoblidable Pí i Margall.

Es dolorós que, després del llarg temps transcorregut des de la pèrdua de tant il·lustre patrici, no s'hagin infiltrat encare, en l'esperit dels espanyols, especialment en el dels catalans, les savies doctrines predicades per aquell gran polític català, plenes totes elles de filosofía llibertadora i anunciadores d'una era de benaurances, de pau i de progrés.

D'haver entrat en el cor dels espanyols i, sobre tot en el d'alguns prohoms del republicanisme, que blassonaven d'ésser successors en les saludables màximes del venerable apòstol federal, altra sería la sort d'Espanya, d'aquesta nació tant menyspreuada, car, posant-se a la pràctica llurs principis de federalisme i república, s'hauría acabat amb l'odiós règim centralista i tal volta amb els polítics negociants que, degut a la falta de fè en els ideals regeneradors i a sobres de ganes de mercadejar en la política, ens veiem obligats a soportar.

Per això, nosaltres, a l'evocar l'excelsa figura del mestre Pí i Margall, ho fem. mirant-nos en el mirall de la seva austeritat i del séu amor per a les causes santes, puix creiem que la millor manera d'homenatjar-lo, en la data remembradora de la seva mort, és procurar imitar-lo en sos intatxables procediments i, a l'ensems, condempnar com condempnem, l'actitut deslleal d'aquells polítics que, dient-se creients de les doctrines inspirades per l'eminent patrici, guiats, sens dubte, per mesquineses, passen a engroixir les fileres dels partits centralistes, sostenidors de l'avorrida monarquía.

SECCIÓ OBRERA

Agitació obrera

El malestar general i l'estat d'alarma que's produí d'ençà que per arreu del món esclatava aquesta guerra que tantes vides consumeix, ha anat degenerant; acoblant-se en les classes obreres que, per a desgracia, se confonen amb les menesteroses, totes les fadigues i necessitats que la gran guerra ha portat i els capitalistes i fabricants han vist augmentar el séus medis de vida i han pogut apaibagar la seva insaciable ambició.

Els primers dies del conflicte, hi hagué un gran pànic en el comerç Els valors baixaren horrorosament. Se tancaven importants mercats i algunes fortunes s'esvaíren en la bogería del moment inesperat.

Després, ens vem anar aclimatant a les circumstancies i va anar-se reprenent el treball. Una borratxera de feina va venir i altra volta se sentí, àdhuc amb més furia, el mall del ferrer, al batre el metall, i el tric-trac dels telers tornà a eixordar els nostres oïds.

Un riu d'or corría cap a Espanya i la classe productora treballava amb dalit, sense descans i sense gaudir de la riquesa que venía Les caixes dels fabricants s'omplien i els productors no podíen menjar pà. Pujà'l preu d'aquest; els demés queviures li feren chor i la fam corría paralelament a la riquesa.

El desequilibri anà en augment i una sorda remor d'ira se deixava sentir. Esclataren vagues, Els paletes, a Barcelona; els minaires, a Huelva, i els carrilaires a tot Espanya, plegant-se de braços, protestaven de la manca de pa

Allavors el govern *lliberal* d'en Romanones, tement perdre la *crosta*, decretà la mobilització; empresonà als obrers que demanaven pa *amb estridencias*, i els més flacs d'esperit, treballaren amb un fusell al costat.

A Barcelona, hi hagué quelcom més. Se parlà d'actes molt estranys, i d'una gravetat extraordinaria.. Corrúcs d'obrers, lligats, pujaven el castell de Montjuic —la Bastilla catalana— i la força s'ensenyorí dels carrers i fàbriques.

Tots aquests actes, eren fills del mateix malestar. L'agitació obrera continúa i se sent sorda remor de protesta. El govern fa una llei de subsistencies inútil. Els obrers no guanyen per a menjar i per tot arreu salten espurnes del gran foc que un dia esclatarà.

Are, se prepara, per al dia 18 d'aquest mes, una manifestació general de protesta. L'Unió General de Treballadors, senyala una vaga general per un dia i'ls obrers s'ajunten alentorn de les seves societats, esperant ordres.

Pot-ser arriva la seva amancipació.

Pot-ser are s'apujaràn els jornals i s'abaratiràn els queviures.

Mentres tot això passa a Catalunya i a Espanya, els obrers de Granollers callen. No poden reunir-se, per falta de societats i, amb tot i sentir com els altres el malestar general, no atinen què han de fer en aquesta hora tràgica.

Però l'agitació també ha vingut a nostra vila i també's parla de futures associacions obreres.

A veure si d'aquí endevant l'honrat obrer granollerí també alçarà la veu, fent chor als séus companys de les altres poblacions, i li cabrà la gloria d'haver aportat el séu apoi per a que al món hi governi l'imperi de la justicia i de l'igualtat.

MAJOL

* * *

L'obra social del govern

El govern espanyol, totjust deixa d'aplicar la famosa nova forma militar, extensiva als obrers ferroviaris que's declararen en vaga, mesos passats, segons la qual se'ls obligà a servir a les companyíes monopolitzadores dels serveis ferroviaris L'inoblidable Canalejas la posà en pràctica per primera vegada, emparant-se en que són serveis nacionals i que, per lo tant, la vaga és il·lícita, ja que's paralitza la vida del comerç i de l'industria, que equival a dir la vida total de la nació. Deixant apart la discusssió de la licitut de semblant disposició, no podem passar avui sens fer constar la més ferma i enèrgica protesta del nostre poble a les actuals maneres de procedir de les companyíes que obliguen a una vaga forçosa a tot el comerç i a l'industria, paralitzant el tràfec i tancant els serveis de facturació en determinades estacions, per més de sis díes, que's el máxim legal concedit pel govern. Fins are, tingui en compte, el govern, que la protesta no's generalitzava per creure's que sería un moment passatger la paralització i la reserva en tots els plaços de transport; més, avui, són tants els perjudicats, per tenir els séus magatzems abarrotats de genres i tants els productes que, degut al retràs en el transport, reben averiats i inútils, els quals després són deixats de comptes, per haver satisfet els clients d'altres maneres les seves necessitats, que, a no tardar gaire, Catalunya restarà paralitzada fins a rebre una solució d'aquests desastrosos governants.

La parcialitat del govern, està demostrada amb tota evidencia, puix aplica la llei militar als obrers menesterosos que, per no poder menjar, se declaren en vaga i comporta, en canvi, que les grans empreses monopolitzadores tanquin els séus serveis al públic.

Es un acte tant il·legal i tant injust, que aixeca l'indignació general del poble, perdent-se la serenitat i anant de dret, si això no's resol depressa, a un malestar que s'exterioritzarà en dies no llunyans, pertorbant-se la pau

Renovació, 3/12/1916, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

pública i, tal volta, portarà dies de dol a moltes llars, essent-ne causa directa i exclusiva del què pugui passar, la parcialitat del govern.

* * *

NOVES—D'un quant temps ensà, s'nota la manca d'element obrer en aquesta vila, puix, segons se'ns diu, una important industria fabril se veu en la necessitat de tenir molts telers i màquines parades.

¿Pot-ser l'emigració és deguda a la necessitat de cercar millor jornal?

* * *

Promte serà un fet la constitució de la societat d'escrivents de Registres de tot Espanya, per medi de la qual dits obrers de la ploma pensen assolir l'inamobilitat en el càrrec i la formació de l'escalafó per als ascensos.

Oblit llamentable

Fa anys, si mal no recordem, que l'ajuntament acordà a proposta de varis regidors, alguns d'ells ja morts, posar els noms dels patricis catalans en Francesc Pí i Margall i doctor Robert, als carrers Nou i de la Palma respectivament i el de l'eminent dramaturg l'Angel Guimerà, a la plaça de la Corona.

¿Què han fet, els ajuntaments que han succeit a casa de la vila, per a portar a complimentdits acords? Res enterament.

I, el què és més censurable, és que, amb tot i haver-hi hagut sempre en nostre municipi representació de regidors d'aquell ajuntament, mai ni tant sols n'han parlat. ¿Per què no ho han fet? ¿Per què no han tornat a remoure l'assumpte? ¿Serà perquè no cregueren guanyar-hi cap vot, com en altres pot-ser n'han guanyat?

Nosaltres creiem que no és res més que això; nosaltres creiem que si ells s'havessin pensat que donant compliment als repetits acords, podíen comptar amb alguns vots de republicans, catalanistes i d'aimants del Teatre Català, ja s'haurien portat a la pràctica desseguida i amb la major rapidesa, els al·ludits i tant anomenats acords.

I diem això per experiencia. Diem això, perquè cada dia s'veu en diferents assumptes I ho diem, perquè no fa molt succeí una cosa igual, que are anem a referir.

Feia algun temps que's venía demanant, are per un periodic, més tard per una entitat que's posés el nom de l'excels músic-poeta, en J. A. Clavé, en un dels carrers de nostra població, peticions que mai se'n va fer cabal ni tant sols se va intentar, per part de l'ajuntament, fer alguna cosa.

Però vingué un día, sempre sol venir, que vam ésser prop d'unes eleccions i veient, els de casa la vila, que la cosa no anava prou bé en qüestió de vots, acordaren allavors accedir a unes peticions que feia ja algún temps que havíen presentat dues entitats chorals d'aquesta vila, demanant, com altres vegades, que's posés el nom de l'il·lustre català fundador dels chors populars, al carrer que are actualment el porta. ¡Tot per mirar de fer contents als choristes i caçar-los el vot! Que aquells dies, és el què als de l'ajuntament interessava!...

Podríem citar altres casos acordats, per als mateixos fins que'l precedent, com el de posar el nom del bisbe Reig, al carrer de la Riera, en virtut només d'una molt aparatosa visita pastoral de dit bisbe; però no volem fer-ho per a no allargar massa aquest article i perquè fora una repetició de tot lo ja exposat.

Solament, per a finalitzar i per a treure'n qualque cosa profitosa, ens permetem dir a l'arcalde, senyor Torras, i als actuals regidors senyors Coma i Riera, components d'aquell ajuntament que va prendre l'esmentat acord, que, per la serietat del municipi i per la bona memoria dels allavors regidors senyors Canellas i Llonch (q. e. p. d.) proponents d'alguns d'aquests acords, fassin també memoria i procurin posar tota sa activitat per a portarlos a compliment, en la seguretat de que tota la població els ho agrairà i nosaltres els aplaudirem — no'ls en càpiga cap dubte — amb tot el nostre entusiasme.

F. D'ONELL

NOVES

CONFRARES ARRIVATS.—Han arribat a nostra Redacció, els següents periòdics, amb els quals establim el canvi.

«Germanor», de Malgrat

«El Ideal», de Tortosa.

«El Eco de Salt», de Salt.

****

OBITUARI. — A la tendre edat de 20 anys morí en aquesta vila el jove Pere Llobet. A l'acte del séu enterrament hi assistí un gran nombre d'amics i coneguts i la seva caixa anava engarlandada amb tres corones de flors naturals, ofertes pels amics, pels companys de treball i pel joves cantants de la societat choral «Amics de l'Unió». Encara hi lluïa, de la propia societat, una artística corona de bronze.

Descansi en pau.

****

COSES D'ESPANYA. — Per fi ha sigut nomenat Subdelegat de Medecina d'aquest partit, el metge d'aquesta localitat, en Ricard Pedrals i Marsà. Cal fer present, per a justificar el títol d'aquesta nova, que aquest nomenament va ésser acordat el 6 d'agost passat, en virtut de concurs celebrat pel març.

****

LES ACERES I EL FANG. — A propòsits de tornar a insistir sobre l'arreglo de les aceres, és una vergonya que en dies de pluja com aquests que acabem de passar, les aceres — o el què siguin — se vegin inondades, per la raó de qne l'arquitecte municipal no's preocupa de buscar les rasants dels carrers o cunetes, a fi d'evitar que un cas com el present, se puga repetir. Senyor Torras: pregunti als tres balladors de casa seva, còm s'ho fan per a passar pel carrer de l'Aurora.

****

REGIDORS QUE DESERTEN. — Fa ja varies setmanes que'ls regidors d'Acció Granollerina, senyors Barangé, Puigrodón, Raich, Deu i Vila, no assisteixen a les sessions de nostre Ajuntament. Entenem que no és aquesta la manera de defensar els interessos del poble. ¿Còm se podràn presentar després a pidolar-li llurs sufragis? ¡S'ha de complir, senyors d'Acció Granollerina, s'ha de complir!

****

TEATRE. — En la vetllada que tindrà lloc avui, diumenge, a la societat «L'Alhambra», ademés de l'agrupació artística «Joventut Alhambrina», hi prendrà part la jove primera actriu de nostre teatre nacional Na Joana Bosch.

«Casino de Granollers»: — La companyía Barbosa i Emilia de la Mata, que diumenge passat representá «Fantasmas» i «Pedro Giménez» ho feu acabadament i amb tota la propietat que les obres requerien. Felicitem a la Junta de la casa per l'acert en escollir obres i artistes.

****

CAIXA D'ESTALVIS.—La d'aquesta població ha rebut, per imposicions, el mes de novembre prop passat, la quantitat de 60,761 pessetes; havent obert 24 llibretes noves.

****

EL PONT DEL CONGOST.—Gran part de l'importancia comercial d'aquesta vila, depèn del mercat setmanal que, de temps immemorial, s'hi celebra cada dijous. Es així, doncs, que tots els concurrents al mercat. al qual venen del cantó de ponent, necessiten del pont, en l'actualitat a mig construir, quan, com are, una forta rierada intercepta el pas. Es, doncs, convenient. que sense entretenir-se en discutir quí és el que ha fet més treballs per a assolir-lo, interposin, els polítics d'aquesta població, totes les seves valioses influencies, per a que prompte sigui una realitat el lliure pas pel pont del Congost. Granollers els ho agrairà i, després, ja tindràn temps, els nostres *prohoms*, de discutir quí ha sigut el que més fort ha dit: *yo te empujo*.

****

ACCIDENT DESGRACIAT. — Diumenge passat al dematí i en ocasió en que la familia de càn Farigola, de l'Arrabal, se dirigíen amb tartana a casa seva, des d'aquesta vila, varen tenir la desgracia que en el pas a nivell de la carretera de Palou a dit poble, una màquina que baixava, els enganxés, amb tant mala sort, que de ses resultes quedaren ferits tots els ocupants del carruatge. Immediatament foren curats de primera intenció i portats a casa seva en altre carruatge. Celebraríem de debó que de l'accident no'n devinguin desgracies pitjors.

Restaurant de l'Estació de M. Z. A.

a càrrec de

MANUEL ARGEMÍ

RIFA-RGALO

d'un

MAGNÍFIC MUEBLEPHONE

en combinació amb la Rifa de Nadal

És un artístic aparell fonogràfic, allotjat dins una preciosa caixa de caoba, amb adornaments de bronze. Tot ell va tancat amb persianes i és proveit d'un departament per a les plaques,

Llum elèctrica a l'interior

Acompanyen al MEUBLEPHONE un centenar de plaques dobles, impressionades pels millors artistes i institucions musicals

Preu del bitllet, 10 céntims

Renovació

SE VEN A LA

BOTIGA NOVA

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS

Renovació, 3/12/1916, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

La Unión i El Fénix Español

Companyía d'asegurances reunides

(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERÍA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduits

CARRER DE SANT ROC, 5

Botiga Nova

Carrer Anselm Clavé, 16

GRAN ASSORTIT
en Postals, Objectes d'escriptori
i Perfumería

Figurins:
París Elégant i La Femme chic

Fotografía BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 per 60 centímetres des de

5 PESSETES

España Vitalicia

COMPANYÍA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 à 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj Menor	
1.ª	0'60	0'95	1'50	1'50	1 00	12'50
2.ª	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3.ª	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4.ª	2'10	2'60	5'00	5'00	3 00	40'00

NOTA IMPORTANT: El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre-prima de 0'20 ptes. cada mes.

ESTEVE

FABRICA DE PASTAS FINAS PARA SOPA

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall ✲ Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

Arderiu Payerols i C.ª

TRANSPORTS

CARRER DEL REC, 15

Barcelona

¡No hi há més, senyors!... Quan tinguin sed, no demanin altre cosa que les Begudes Gaseoses, Sifons i Aixarops

DEPOSIT DE LA CERVESA DAMM

CLOTET

Carrer de Barcelona, 16 i 18

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit

en

Articles de Pisa,
Batería de cuina
Flors artificials

SASTRERÍA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima Fixa

Domiciliada a Barcelona
Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera
a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30

Renovació, 3/12/1916, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers